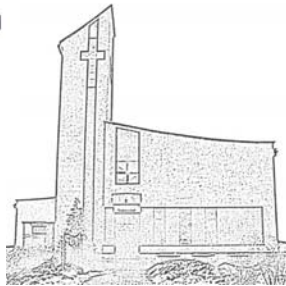

POKOJ

OBČASNÍK EV. A.V. CIRKEVNÉHO ZBORU
BUDIMÍR

XII. Ročník

1/2019

Duch Hospodina, Pána, spočíva na mne, pretože Hospodin ma pomazal. Poslal ma biednym hlásať radostnú zvesť, zaviazať rany tým, ktorí sú skrúšeného srdca, vyhlásiť zajatým prepustenie na slobodu, uväzneným otvorenie žalára, vyhlásiť milostivý rok Hospodinov a deň pomsty nášho Boha, potešiť všetkých smútiacich, aby som mohol dať smútiacim Sionu veniec namiesto popola, olej radosti namiesto smútočného rúcha; chválospev namiesto malomysel'nosti; aby ich mohli nazvať dubmi spravodlivosti, ktoré vysadil Hospodin, aby sa oslávil."

(Iz 61:1-3)

POKOJ

TÉMA ČÍSLA:
VEĽKÁ NOC

- 2 Úvod
- 3 Slovo sestry farárky
- 4 Udialo sa
- 5 Predstavujeme...
- 8 Pieseň
- 9 Obláčik pre deti
- 10 Spoznáte sa???
- 11 Stránka pre dorast
- 12 Oznamy

OBSAH...

„Boh je naše útočisko a sila aj najistejšia pomoc v súžení. Preto sa nebojíme, hoci by sa chvela zem a vrchy na dno morské padali.“ Žalm 46, 1-2

Úvod

Po dlhšej odmlke sa k Vám opäť chceme prihovoriť cez stránky ďalšieho čísla časopisu Pokoj.

Krátko na to ako bol Ježiš ukrižovaný a pochovali Ho, Peter ako aj ostatní učeníci sa rozhodli spolu stretnúť. Zhromaždili sa a zamkli za sebou dvere, lebo sa obávali o svoje životy. Náhle však započuli od Márie úžasné slová: „On žije!“ O niečo neskôr ako tak sedeli zamknutí, Ježiš vstúpil cez zamknuté dvere vo svojom vzkriesenom tele a povedal: “POKOJ VÁM!” Ján 20,19 . Ako keby povedal: „Nebojte sa! To som ja, váš Pán.“

Teraz si predstavte, že by ste sedeli v tej miestnosti... Nebola by to tá najúžasnejšia vec, ktorú by ste zažili takpovediac na vlastné oči? Neboli by ste týmto zážitkom poznačení tak, že už nikdy v živote by ste nezapochybovali???

Šimon Peter aj keď túto skúsenosť zažil, rozhodol sa ísť loviť ryby a spolu s ním odišlo ďalších šesť učeníkov, aby sa vrátili k svojmu pôvodnému povolaniu. Prečo sa tak stalo? Prečo títo muži ignorovali službu ,do ktorej ich Boh povolal? Jednoducho upadli do hlbokého zármutku, pred čím ich aj Pán Ježiš varoval v čase, keď s nimi ešte chodil. Chýbala im Pánova fyzická prítomnosť.

Zažili ste už ten pocit? To sklamanie ? Ako keby vás Boh opustil? Pán Ježiš však aj dnes k nám hovorí “POKOJ VÁM!”, „NESTRACHUJTE SA!“ a pridáva nám aj viac, daroval nám tešiteľa Ducha Svätého. Tak Vás teda chcem povzbudiť mať s Ježišom úzky a intenzívny vzťah, aby diabol nenašiel medzeru a nemohol zaútočiť na naše slabé miesto. Buďte vnímavý na hlas Ducha Svätého, aby ste chodili v poslušnosti.

Prajeme Vám pokojné prežitie veľkonočných sviatkov a skutočnú radosť zo živého, vzkrieseného Pána.

Vaša redakcia

Veľkonočný príhovor

„A vrátiac sa od hrobu, zvestovali toto všetko jedenástim a všetkým ostatným.“ L 24, 9

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Veľkonočné sviatky sú najstaršími sviatkami kresťanskej cirkvi a vždy sa svätili ako sviatky veľkej radosti. Veľká noc nám hovorí nielen o veľkom, ale najmä o jedinečnom víťazstve života nad mocou hriechu, diabla a nad smrťou samotnou, keďže odmenou za hriech je smrť. Toto víťazstvo života nám vydobyl náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus. Aj keď nám udalosti Veľkého piatku môžu navonok podávať správu o tom, že pravdu i spravodlivosť je možné ukrižovať a že klamstvo a falošné reči dokážu víťaziť, predsa len to nie je úplná pravda. Ich víťazstvo je totiž len dočasné. A platí to tak dodnes. Ak však ideme ďalej a veľkonočné sviatky nekončia pre nás udalosťami Veľkého piatku, smieme vidieť nádej, ktorú prináša Veľkonočná nedeľa. Prináša nádej, ktorú nachádzame v prázdnom Kristovom hrobe, ktorý je dôkazom Kristovho zmŕtvychvstania a zároveň zárukou nášho zmŕtvychvstania a života večného v Božom kráľovstve. Prvými svedkami prázdneho hrobu, ktorý nesie radostné evanjelium, boli ženy - Mária Magdaléna, Johana a Mária Jakubova. Viera sa zrodila aj v srdciach učeníkov. Uverila aj Mária Magdaléna, ktorá sa pri prázdnom hrobe preľakla myslieť si, že Ježišovo telo niekto ukradol. Neskôr pribúdalo svedkov, ktorí s pomocou Ducha Svätého vierou prijali všetky tieto veľkonočné udalosti. Svedkov tohto radostného evanjelia dodnes pribúda. Veď Pán Ježiš dodnes oslovuje jednotlivcov, ktorí v ňom spoznávajú svojho Spasiteľa a stávajú sa tak následne Jeho nasledovníkmi a zvestovateľmi Božej lásky zjavenej v Ježišovi Kristovi.

Veľkonočné sviatky nás všetkých povzbudzujú aj k tomu, aby sme sa i my sami, po počutí zvesti evanjelia o našej záchrane, stali opravdivými svedkami a zvestovateľmi tohto evanjelia všetkým ostatným – a to nielen slovom, ale i skutkom. Nech sú pre nás príkladom ženy, ktoré „...vrátiac sa od hrobu, zvestovali toto všetko jedenástim a všetkým ostatným“ (L 24, 9). Zvestovať evanjelium o Ježišovi Kristovi je poslaním nás všetkých – žien i mužov, kňazov i rodičov, starých rodičov i krstných rodičov, konfirmandov i mládeže. Veď svedectvo o tom, ktorý nezostal v hrobe, ale premohol hriech a smrť, je účinnou útechou pre blúdiacich, pre zarmútených, pre umierajúcich, ale aj pre tých, ktorých túžbou je prežiť svoj pozemský život zmysluplne.

Prajem nám všetkým, aby stretnutie so vzkrieseným Ježišom Kristom premieňalo naše myšlienky, slová i skutky a viedlo nás k zvestovaniu evanjelia o Ježišovi Kristovi nielen počas sviatkov, ale aj v tie každodenné dni, ktoré sú neraz plné zhonu, rôznych povinností, starostí i radostí. Prosme Pána Boha, aby nás tohtoročné sviatky Veľkej noci zmobilizovali k tomu, aby sme sa stali skutočnými svedkami Ježiša Krista a tak patrili ku Jeho nasledovníkom, ktorí Mu ostanú verní po celý život, pretože Ježiš Kristus je tá Cesta, Pravda i Život. Amen.

Anna Debnárová, zborová farárka v Budímíri

Dorastový výlet

Na nohy si síce pomaly obúvame sandálky, ale nie je to tak dávno, čo sme s naším dorastom vyrazili na hory. Opäť sme sa po roku cez jarné prázdniny vrátili na Liptov a od soboty do stredy brázdili svah. Snehu bolo dost' a nás tiež. Napriek menším úrazom a modrinám sa o nás Pán Boh super postaral. Domov sme sa vrátili všetci po vlastných a myslím, že nám po celý čas nič nechýbalo. Teda takmer nič (dorastencom určite chýbalo na chate wifi ☐) ale o to viac sme sa mohli navzájom spoznávať a verím, že po príchode domov všetci internetové suchoty dohnali. Počas výletu sme mali každý deň čas aj na spoločné piesne, modlitby a zamyslenie z Božieho slova. Hlavná téma bola inšpirovaná obrazom toho, aký je život lyžiara. Ako on potrebuje správnu výstroj, aby svah zlyžoval, tak my ľudia potrebujeme Pána Boha, aby sme

nepremárnili svoj život. Potrebujeme, aby nás očistil od zlého a uschopnil k novému životu v dôvere, že On sa o nás stará. Každý lyžiar si prešiel obdobím pádov, ale len tí, čo neostali ležať sa nakoniec naučili lyžovať. Ako kresťania máme Pána Ježiša, ktorý nás zdvíha, keď padneme, stojí pri

nás, keď nevládzeme a každý ďalší krok v živote sa nám zdá ťažký. Pán Pánov a Kráľ Kráľov je tu, aby nám pomohol a pozdvihol nás. Verím, že nám všetkým, dorastencom aj vedúcim slúžil tento spoločný čas na povzbudenie našej viery a dal odvahu vytrvať a spoliehať sa len na Pána Boha.

4 Tu je aj pár fotiek z nášho spoločného dobrodružstva...

Predstavenie novej sestry farárky

Volám sa Anna Debnárová r. Balogová, narodila som sa 15. apríla 1988 v Michalovciach rodičom Anne Balogovej rod. Cibákovej a Vladimírovi Balogovi ako prvorodená dcéra. Mám ešte dvoch súrodencov – o rok mladšiu sestru Michaelu Juhász, ktorá je módnou návrhárkou, venuje sa modrotlačí a tvorí pod značkou Mišena a o päť rokov mladšieho brata Vladimíra, ktorý je inžinierom ekonómie. Rodičia ma po prvý krát priniesli do Evanjelického a. v. chrámu Božieho v Pozdišovciach dňa 15. mája 1988, kde som bola pokrstená vtedajším bratom farárom Pavlom Plachtinským.

Keďže sme sa po niekoľkých rokoch presťahovali do neďalekého Lastomíra, mojím duchovným domovom sa stal cirkevný zbor v Michalovciach. V tomto cirkevnom zbore som od malička rástla a to nie len fyzicky, ale aj vo viere. Moja viera v Trojjediného Boha sa s pomocou Ducha Svätého prehlbovala nielen na hodinách náboženstva, konfirmačnej príprave, biblických hodinách pre mládež, ale aj na službách Božích a ostatných zborových aktivitách. Najviac svojho času som venovala práci s deťmi a mládežou, kde som sa priamo podieľala na príprave letných biblických táborov. Pri týchto duchovných krokoch mi bol mojím duchovným pastierom brat farár Ján Meňky spolu s jeho manželkou, sestrou farárkou v Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku, Máriou Meňkyovou.

Konfirmovaná som bola dňa 23. júna 2002 v CZ ECAV Michalovce.

Stredoškolské vzdelanie som v roku 2007 ukončila na Gymnáziu Pavla Horova v Michalovciach v študijnom odbore informatika, kde som maturovala zo slovenského, anglického a ruského jazyka a informatiky. V roku 2006 som ukončila 2. stupeň Základnej umeleckej školy v Michalovciach v odbore Výtvarná výchova.

Po štúdiu na Gymnáziu Pavla Horova v Michalovciach Pán Boh viedol moje kroky do Bratislavy, kde som sa v roku 2007 stala študentkou dennej formy štúdia na Evanjelickej teologickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave v študijnom odbore Evanjelická teológia so zameraním na ordináciu v Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku. Toto štúdium som s Božou pomocou úspešne ukončila v roku 2012. Počas leta v roku 2010 som prostredníctvom ECAV na Slovensku a ELCA vycestovala do USA na dobu 3 mesiace, kde som pracovala v Koinonia camp, New York ako pracovník s deťmi ako vedúca v letných táboroch. (camp counselor).

Po úspešnom ukončení štúdia na EBF UK som následne zložila kaplánske skúšky a v júli 2012 bola v Michalovciach ordinovaná generálnym biskupom M. Klátikom. Po vysvätení mi bolo pridelené miesto biskupskej kaplány na Generálnom biskupskom úrade v Bratislave, kde som okrem iného viedla pravidelné ranné pobožnosti a služby Božie na GBÚ, ale aj na Úrade vlády. Kazuálne som vykonávala po dohode s princípálom v domácom cirkevnom zbore, najmä v období sviatkov a letných prázdnin. V roku 2014 som zložila farárske skúšky s výsledkom výborným a bola generálnym biskupom menovaná aj na miesto duchovnej správkyni Teologického domova Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku pri Evanjelickej teologickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Ako duchovná správkynia som spolu s kolegyňou

zabezpečovala duchovný, vnútromisijný a spoločenský život v Teologickom domove.

V lete 2015 som s Mgr. Ivanom Debnárom vstúpila do manželstva evanjelicko-kresťanským spôsobom v Evanjelickom a. v. kostole v Michalovciach. Pán Boh nás doposiaľ požehnal dvomi dcérami – Alžbeta, nar. 2016 a Anna, nar. 2018.

V roku 2012 som sa stala členkou redakčnej rady Služby slova – homiletický časopis ECAV na Slovensku. Od roku 2014 som členkou Mládežníckej komisie Ekumenickej rady cirkví v Slovenskej republike. Bola som aj členkou skupiny Mladý reformátor, ktorá patrí pod Svetový luteránsky zväz. V roku 2016 som sa stala členkou Bohoslužobného výboru ECAV na Slovensku. Od roku 2018 som členkou redakčnej rady Cirkevných listov.

Mojou najväčšou záľubou je výtvarné umenie, ktorému sa od malička venujem a ktoré som zdokonaľovala aj na ZUŠ v Michalovciach od roku 1994 do roku 2006. V roku 2012 som sa podieľala na umeleckom stvárnení bohoslužobného priestoru Teologického domova ECAV pri EBF UK v Bratislave, kde som maľbou na sklo vytvorila cyklus 8 obrazov. Ovládam angličtinu a ruštinu. Absolvovala som aj základný kurz nemeckého jazyka v nemeckom meste Queidlinburg v roku 2014.

Otázky pre sestru farárku

1. Do ktorého CZ teraz patríte so svojou rodinou?

S rodinou patríme do môjho rodného CZ ECAV Michalovce, nakoľko tam máme doposiaľ aj trvalý pobyt. Počas pôsobenia v Bratislave sme svoj duchovný domov nachádzali predovšetkým v CZ ECAV Bratislava – Petržalka.

2. Čo bolo Vašou náplňou služby v predchádzajúcej funkcii a prečo ste chceli odísť?

Doposiaľ som pôsobila ako biskupská kaplánka na GBÚ v Bratislave a zároveň ako duchovná správkyňa Teologického domova ECAV pri Evanjelickej bohosloveckej fakulte UK v Bratislave. Bola to veľmi špecifická, ale zaujímavá služba za ktorú som Pánu Bohu vďačná. Ako biskupská kaplánka som napríklad okrem iného viedla každodenné ranné zamyslenia nad slovom Božím, ktorých sa zúčastňovali zamestnanci GBÚ. Ako duchovná správkyňa som spoločne s kolegyňou boli zodpovedné za pastorálne sprevádzanie študentov EBF UK. Z Bratislavy sa nám neodchádzalo ľahko, keďže sme tam mali už zázemie i vybudované pekné vzťahy, ale rodinné okolnosti nás počas mojej druhej materskej dovolenky viedli naspäť na východ k rodine. Bratislava však pre mňa zostáva miestom, kde som mala svoj prvý „cirkevný zbor“, spoznala manžela a kde sa nám narodili dve dcéry – Alžbetka a Anička.

3. Prečo ste sa rozhodli pôsobiť v našom CZ?

Vypísaný súbeh CZ Budmír bol akýmsi Božím volaním naspäť do aktívnej služby na vinici Pánovej. Rozhodovanie nebolo ľahké, keďže som bola na materskej dovolenke, ale rodina ma v tom plne podporila a poľahčujúcou okolnosťou bolo aj to, že tento CZ sa nachádza vo Východnom dištrikte ECAV na Slovensku, ktorý mi je blízky, nakoľko odtiaľ pochádzam.

4. Ako vnímate seba ako duchovného pastiera, o čo Vám predovšetkým ide?

Vnímam sa ako nehodný služobník, ktorý bol do tejto služby povoláný Pánom Bohom po rôznych peripetiách, nakoľko moje štúdium na EBF UK nebolo hneď automaticky spojené

s kňazskou službou. A v službe v ktorej stojím mi ide o ľudí, ktorým chcem s pomocou Ducha Svätého zvestovať evanjelium slovom i skutkom.

5. Duchovný pastier má byť v živote vedený Pánom Ježišom Kristom. Ako ste vstúpili do vzťahu s PJK?

Moja cesta viery v Pána Ježiša Krista nepozná žiadny presný dátum, nakoľko som bola, vďaka Pánu Bohu, k tejto viere vedená rodičmi od útleho detstva. Od mala nám všetkým (mám 2 súrodencov) vstúpili biblické pravdy, učili detské kresťanské piesne, viedli do chrámu Božieho i do nedefinovanej školy a neskôr na všetky ostatné zborové podujatia.

6. Popíšte svoje povolanie do služby, a čo Vás motivuje, aby ste zostali v službe?

Povolanie do farsárskej služby prišlo počas štúdia na EBF UK. Toto rozhodnutie vo mne postupne dozrievalo a štúdiom na fakulte i spoločenstvo spolužiakov ho vo mne len utvrdzovalo a tak som po 3. ročníku vstúpila do programu Kandidát duchovnej služby, ktorého cieľom je pripraviť budúcich kazateľov na službu kňaza. Vždy nanovo ma motivuje Božie volanie, ktoré zaznelo počas štúdia.

7. Čo vnímate ako hlavnú úlohu cirkvi a ako vidíte svoju úlohu v tom?

Hlavnú úlohu cirkvi vnímam v súlade s Augsburským vyznaním, ktoré nás, evanjelikov podľa Augsburského vyznania, určuje i charakterizuje – a teda vo zvestí slova Božieho – evanjelia a prísľuhovaní sviatostí. A do tejto služby zvestovania čistého evanjelia a prísľuhovania sviatostí som bola povolaná nielen Pánom Bohom, ale i cirkvou. Práve v tom vidím moju úlohu.

8. Akú úlohu laikov vidíte v miestnom CZ?

Nerada používam pomenovanie laici, skôr pojem neordinovaní, keďže CZ má spomedzi svojich členov mnoho odborníkov v iných oblastiach života a boli im teda dané iné dary od Pána Boha. Práve v tom vidím ich úlohu – aby každý člen CZ slúžil tými darmi, ktoré mu boli zverené. Nech spoločná práca na poli CZ, ktorá potrebuje raz stavbára inokedy ekonóma, učiteľa, mechanika či šikovnú kuchárku atď. slúži pre zdravý rozvoj CZ i na slávu Pánu Bohu. Spoločná práca je podľa mňa nevyhnutná, pretože jednému rýchlo dôjdu sily a taktiež nedokáže vidieť jednu vec z inej strany.

12. Ako reagovala Vaša rodina, keď ste jej oznámili, že ste sa prihlásili do súbehu, a že je možné po zvoľení za farára do CZ Budimír, že sa budete sťahovať?

Môj manžel i najbližšia rodina ma v tomto rozhodnutí plne podporili a podporovali až do konca, nakoľko to nebolo až také jednoduché a celý súbeh nakoniec prebiehal takmer pol roka. Otázka sťahovania bola úsmevná, keďže ešte len v auguste sme sa sťahovali z Bratislavy do Michaloviec čo pri štvorčlennej rodine nebolo jednoduché.

13. Aké sú Vaše koníčky?

Zaujímam sa o výtvarne umenie – nielen teoreticky, ale vo voľnom čase som zvykla maľovať na sklo či venovať sa inej dekoratívnej tvorbe. Rada čítam a v zime sa rada venujem lyžovaniu, aj keď posledné zimy som sa na žiaden svah nedostala ☐

14. Rada pracujete aj manuálne?

Nakoľko pochádzam z dedinského prostredia, tak manuálna práca mi nikdy nebola vzdialená a doma sme sa spoločne podieľali na záhradných prácach – kosení, pestovaní ovocia a zeleniny či starostlivosti o kvetinové záhony.

15. Ako chcete motivovať a rozvíjať tých, ktorí v CZ slúžia akýmkoľvek spôsobom?

Najlepšou motiváciou je osobný príklad a tak verím, že s Božou pomocou sa budeme navzájom motivovať k spoločnej práci na poli CZ i mimo neho.

Mgr. Anna Debnárová

Pre teba, áno

Nevinný si, odsúdia ťa,
vieš o ranách, ktoré dotknú sa ťa,
vieš, prebodnú a vysmejú ťa,
vieš, poznáš nás a predsa ideš vpred...
Opustený dávaš všetko,
vieš, krv a voda z teba musí tiecť,
výdychom mi dych navraciaš späť,
poznáš ma a predsa šepkáš...

(Za teba) Áno,
za teba pôjdem!
Hoden si prijať, čo strácam,
svoj život za tvoj dám.
Kráčam s tebou, odsúdia ma,
viem o ranách, ktoré dotknú sa ma,
viem, prebodnú a vysmejú ma,
viem, poznám ich a predsa idem...
Opustený dávam všetko,
viem, krv a voda aj zo mňa musí tiecť,
lúbiť ťa, cez ľudí vôkol chcem,
keď nevládzem, ma dvíha tvoje...

(Za teba) Áno,
za teba pôjdem!
Hoden si prijať, čo strácam,
svoj život za tvoj dám.

Moje ústa máš – hovor, po čom túžiš.
Moje nohy máš – kráčaj, kam len túžiš.
Moje ruky máš – konaj to, čo túžiš.
Moje srdce máš – miluj, ako vieš len ty.

(Pre teba) Áno,
pošli ma, pôjdem!
Ohlásim zajatým slobodu,
zlomeným nádej dám.

Text: Daniel Launer

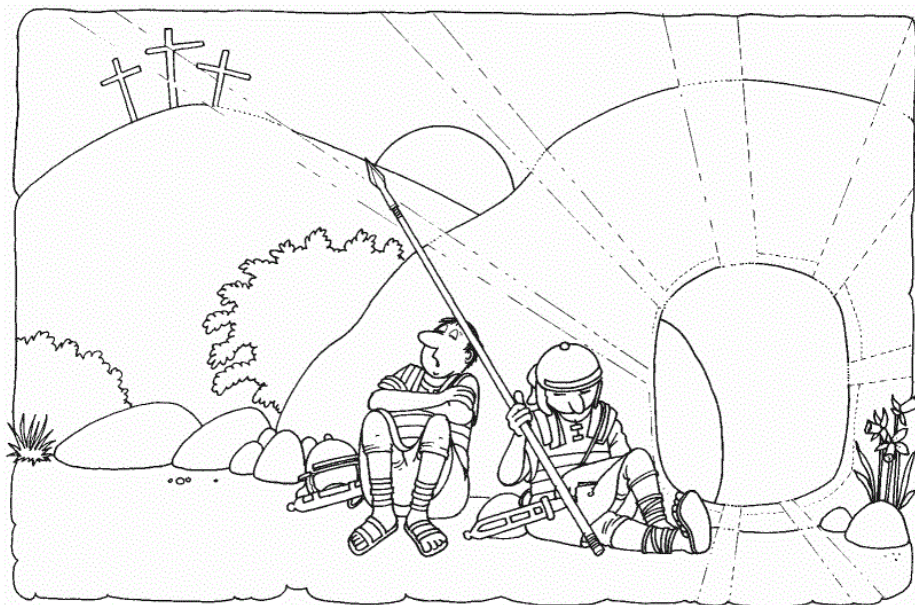

Obláčik pre deti

Milí kamaráti, Veľká noc je zasa tu a je to čas, kedy si pripomíname, čo pre nás Pán Ježiš vykonal.

☺ Ježiš zomrel za moje aj tvoje hriechy, porazil smrť a v tretí deň vstal z mŕtvych. Obrázok si vymaľuj.

☺ Prirad' písmená k číslam podľa tabuľky a zisti posolstvo Veľkej noci.

1-A 2-E 3-H 4-CH 5-I 6-J 7-L 8-M 9-O 10-R 11-Š 12-Y 13-Z 14-Ž

6 2 14 5 11 13 9 8 10 2 7 1 6 13 1 8 9 6 2

3 10 5 2 4 12

☺ Prajeme Ti príjemné prežitie veľkonočných sviatkov.

Anna v nás

Na úvod mojej úvahy chcem vyjadriť svoju radosť z toho, že náš zborový časopis POKOJ vychádza opäť po dlhšej prestávke, a že okrem témy Veľkej noci budeme pokračovať v poznávaní jednotlivých osobností Biblie. Možno je to náhoda, možno zámer, že v tomto čísle sme vybrali Annu, matku Samuela - najznámejšieho proroka a sudcu Izraela .

Anna bola jednou z dvoch manželiek Elkánu, levitu, ktorý bol bohatým a vplyvným človekom. Bol aj láskavým manželom a zbožným človekom, ktorý poslúchal Boha. Anna nemala detí, čo v tej dobe znamenalo Boží trest. Cítila sa veľmi ponížená, nešťastná. Nepomáhalo a netešilo ju ani to, že jej manžel ju bezvýhradne miloval. Vedela, že pomoc v svojom trápení nájde jedine u Boha. Prišla do chrámu, padla na kolená a modlila sa. Sľúbila Bohu, že ak jej dá dieťa, ona mu ho obetuje do služby od útleho veku.

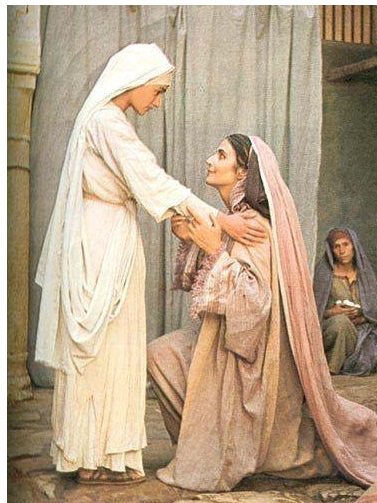
Z Biblie poznáme celý krásny príbeh, o Božej láske a milosti, keď Anna počala a porodila Samuela (od Hospodina som si ho vyprosila), o dodržanom sľube, keď Anna svojho 3-ročného synčeka odovzdala v chráme kňazovi Élimu, aby slúžil Hospodinovi aj o tom ako skrze Samuela znelo slovo Hospodinovo celému domu izraelskému, aby sa odvrátil od cudzích bohov a navrátil sa k jedinému živému Bohu.

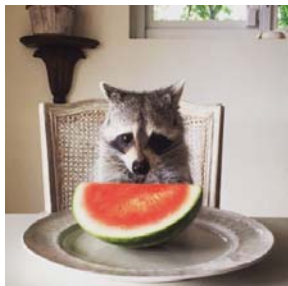
Anna je pre nás príkladom bezvýhradnej dôvery Bohu. Vo svojom modlitebnom zápase ani na chvíľu nepochybuje, že jej prosby neostanú bez odozvy. Odchádza z chrámu pokojná a plná viery, že jej Boh splní, o čo Ho prosila. A podľa jej viery sa jej aj stane. Aj Anna dodrží svoj sľub a svoje milované dieťa vráti do služby Tomu, ktorý jej ho daroval. Pán Boh jej nielenže daroval syna, ale vytrhol ju z jej nedôstojného ponižovania, čo vyjadrila vo svojom chválospeve. „Plesá mi srdce v Hospodinovi, vyvýšil sa v Hospodinovi môj roh; ústa sa mi rozšírili proti mojim nepriateľom, lebo sa radujem z Tvojej pomoci. Nikto nie je svätý ako Hospodin, lebo niet nikoho okrem Teba, a nik nie je skalou ako náš Boh...“

Anna je pre nás príkladom aktívnej ženy. Mohla zatrpknúť, alebo sa mohla utešovať manželovou láskou. Nevybrala si nič z toho, ale zvolila si svoju vlastnú cestu a spôsob akým dosiahla, po čom túžila. Vedela, že jediným jej riešením je odovzdať všetko trápenie Pánu Bohu, ktorý nikoho nesklame, pokiaľ sa k Nemu obráti celým srdcom.

Dôverujeme Pánu Bohu vo svojich životoch. On je verný od vekov, lebo splnil všetky zaslúbenia, ktoré kedy dal. Najviac však vo svojom jedinom Synovi, ktorého poslal hriešnikom, aby už nemusel nikto večne zahynúť, kto vierou príjme Ježiša Krista za svojho Pána a Spasiteľa.

Buďme aktívni v modlitebných zápasoch, podobne ako Anna. Modlíme sa za svoje rodiny, za tých, ktorých nám Pán Boh daroval, no aj za svet okolo nás. Nepoľavujeme, keď sa niečo z našich modlitieb nesplní hneď alebo vôbec. Niekedy je to pre nás lepšie. Verte mi, iba On vie, čo nám osoží, len sa mu odovzdajme svoje životy.

Tí, čo v Afrike chytajú zvieratá pre americké zoologické záhrady, hovoria, že medzi zvieratká, ktoré možno len veľmi ťažko chytiť, patrí opička mýval. Domorodci kmeňa Zulu však vedia, ako na to. Toto malé, čulé, rozumné až prefikvané zvieratko bez problémov chytajú už celé roky. Pretože obľúbenou potravou mývalov sú semienka popínavého melóna, domorodci ho používajú ako pascu. Do melóna urobia dieru tak, aby do nej opička vopchala ruku a dočiahla na semienka. Keď strčí ruku dnu, schňapne toľko semien, koľko len môže a začne ju ťahať von. Pravdaže sa jej to nepodarí, pretože zovretá päst' plná semien je väčšia než diera. Opička ťahá a šklbe rukou, vrieska a zápasí s melónom aj hodiny. Pasce sa môže zbaviť len tak, že sa vzdá svojej obľúbenej pochúťky – a to neurobí za žiadnu cenu. Medzitým sa priblížia domorodci a chytia ju.

Príjemné veci môžu byť pre nás niekedy pascou, z ktorej sa vyslobodíme len tak, že sa ich vzdáme.

(z knihy Nikdy sa nevzdávaj)

Niekedy je hriech takýto príjemný ako semienka popínavého melóna. Keď dovolíme svojmu telu, čo si žiada, aj keď nás pred tým Biblia jasne vystríha. Môže to byť príjemné, ALE pamätajte, že hriech nikdy neostane bez následkov. Stáva sa naším zajatím a v konečnom dôsledku nás čaká večná smrť, odlúčenie od Boha. Prosme Pána, aby nám dal silu odolať v pokúšaní a nechajme sa ovládať Ním a nie len nejakou túžbou.

NECH KAŽDÉ RÁNO...

Pane, nech žiadne nové ráno neosvieti môj život či umieranie bez toho, aby moje „áno“ nevyznalo Tvoje zmrtvýchvstanie, bez toho, aby moje kroky s vôňami šli k prázdnemu hrobu s vystretými dľaňami.

Nech každé jedno ráno je veľkonočné – áno!

Nech každé vstávanie je veľkonočné plesanie

a nech každý pád i klesanie vyústí v kajúce jasanie!

Pane, nech každá moja chyba v každej chvíli i v stretnutí sa môže k dobru pridať v zmrtvýchvstalom zomknutí

a nech Ťa spoznám v každej osobe, udalosti, chvíli či podobe.

Nech moje oči hladia čisto, spoznajú Ťa nanovo a isto!

Nech uzrú v každej novej tvári Tvoju slávu sťa na oltári,

Teba, čo zrána nás voláš menom sťa Máriu, v živote premenenom.

Nech môžem Ti jedným slovom ráno „Rabbuni“ riecť v šate novom.

OZNAMY

Služby Božie:

každú nedeľu, Budimír 9,00

každú druhú nedeľu, Beniakovce, Rozhanovce 7,45 a Chrastné 11,00

Stretnutie mládeže:

Budimír, nedeľa 17,30

Beniakovce, piatok 20,00

Ďetská besiedka:

Budimír počas služieb

Božích

Stretnutie dorastu:

Budimír, piatok 17,00

Misijné popoludnie:

každú 1. nedeľu v mesiaci o 15,00 striedavo: Budimír,

Beniakovce, Rozhanovce

Stretnutie rodín:

každú 3. nedeľu v mesiaci o 15,30 v Budimíri

I. Slávnosť Veľkonočná:

o 9,00 v Budimíri - Slávnostné služby Božie

II. Slávnosť Veľkonočná:

o 9,00 v Budimíri - Slávnostné služby Božie

Vydáva evanjelický a . v. cirkevný zbor v Budimíri. Neprešlo jazykovou úpravou. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu článkov.

Redakčná rada: Marek Antolík, Božena Fazekášová, Mirka Maková, Michala Petrová, Martina Vahalcová, Peter Matta

e-mailová adresa: casopis.pokoj@gmail.com